

δελτίο τύπου

Τίτλος:

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Υπότιτλος:

Το θεσμικό πλαίσιο μετά το 1945

Επιμέλεια:

Αρετή Αδαμοπούλου

Κατηγορία:

Τέχνη, Μελέτες

ISBN:

978-960-12-2654-5

Διάσταση:

17x24 εκ. (μαλακό εξώφυλλο)

Αριθμός σελίδων:

424

Έτος έκδοσης:

Σεπτέμβριος 2024

Τιμή με Φ.Π.Α.:

32,00

Με μια ιστορική και κριτική ματιά, ο παρών συλλογικός τόμος εξετάζει το μεταπολεμικό θεσμικό πλαίσιο για την τέχνη στην Ελλάδα από το τέλος του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου μέχρι σήμερα. Οι συγγραφείς του, δώδεκα Έλληνες ιστορικοί της τέχνης φωτίζουν βασικά θέματα και συζητήσεις, και αποκαλύπτουν το πώς, από ποιους και πότε συγκροτήθηκαν οι κοινές παραδοχές για το τι είναι ενδιαφέρον, τι αξίζει να εκτεθεί ή ποιο εκτιμάται ως αξιόλογο έργο τέχνης, ό,τι γενικά αποτελεί πλέον βεβαιότητα. Στα κείμενα τους διαφαίνονται οι επιδιώξεις και οι αγωνίες των πρωταγωνιστών της ιστορίας αλλά και του παρόντος, οι αντικρουόμενες απόψεις και οι ενδιάμεσοι χώροι, τα θεωρητικά σχήματα που χρησιμοποιήθηκαν και κάποτε παρερμηνεύθηκαν, καθώς και οι διαδρομές μέχρι το τελικό αποτέλεσμα, το οποίο σε ορισμένες περιπτώσεις μοιάζει σήμερα αυτονόητο.

Η πρώτη θεματική ενότητα του βιβλίου είναι περισσότερο χρονικά προσδιορισμένη και αφορά στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες. Συγκεκριμένα, εξετάζονται οι εκθέσεις προπαγάνδας που επιχειρούσαν να διαμορφώσουν μια θετική εικόνα για τον νέο πολιτικό προσανατολισμό της χώρας στο ψυχροπολεμικό πλαίσιο (Εύη Παπαδοπούλου), οι προσπάθειες της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών για ενσωμάτωση των εφαρμοσμένων τεχνών στο πρόγραμμα σπουδών της (Χριστίνα Δημακοπούλου), οι εκθέσεις Ελλήνων καλλιτεχνών στο κρουαζιερόπλοιο *Ολυμπία* (Άννη Μάλαμα), καθώς και η οικοδόμηση μιας γραμμικής αφήγησης για την ιστορία της τέχνης του νεότερου ελληνικού κράτους (Λευτέρης Σπύρου). Οι συλλογικές ή κρατικές πολιτικές, σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς για την τέχνη στην Ελλάδα που άλλαξαν σημαντικά την καταστατική λειτουργία τους ή ιδρύθηκαν στη μεταπολεμική περίοδο είναι το αντικείμενο της δεύτερης ενότητας κειμένων. Σ' αυτήν παρουσιάζονται η περίπτωση της ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού του Καλλιτεχνικού Επαγγελματικού Επιμελητηρίου (Σπύρος Μοσχονάς), τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (Τίνα Πανδή), οι προσπάθειες για τη θεσμική αναγνώριση και την ίδρυση ενός μουσείου φωτογραφίας στην Ελλάδα (Ηρώ Κατσαρίδου), καθώς και η θεσμική δράση του Υπουργείου Πολιτισμού για τη σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία (Άνη Κοντογιώργη). Στην τρίτη και τελευταία ενότητα του βιβλίου τα κείμενα επικεντρώνονται αποκλειστικά σε σύγχρονες εικαστικές πρακτικές, καθώς και ευρύτερα στο θεσμικό πλαίσιο για τη σύγχρονη τέχνη. Έτσι, εξετάζονται η εμπλοκή ιδιωτών και Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου στην παραγωγή και διάχυση της σύγχρονης τέχνης (Ειρήνη Γερογιάννη, Λουίζα Αυγήτα), και οι ιδεολογικές κατευθύνσεις και πρακτικές σχετικά με τις εικαστικές εγκαταστάσεις και την κινούμενη εικόνα (Αρετή Αδαμοπούλου, Μάρω Ψύρρα).

Η Αρετή Αδαμοπούλου είναι καθηγήτρια ιστορίας της τέχνης στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων.